

konfirmasjonstale.com

Kjære Sindre, kjære familie, venner og menighet – og alle dere som fyller Tromsø domkirke med varme i dag.

Sindre, i dag står du her, femten år gammel, rolig som alltid – og samtidig med et blikk som sier at dette betyr noe.

Du sier ja.

Ja til troen.

Ja til fellesskapet.

Ja til å la Gud få ordet midt i ditt eget.

Jeg har fått være både onkel og fadder siden dåpen din.

Jeg husker hvor liten du var den dagen, og hvor stort løftet var: at Gud ville bære deg, og at vi som familie og menighet skulle bære med.

I dag er det du som svarer – ikke med store ord, men med et jevnt og stødig ja som kler deg godt.

Du har gått løpet med konfirmasjonsundervisning, du har reist på KRIK-leir, og du har funnet gleden i bønn og fellesskap.

Du har oppdaget at troen ikke er et krav, men et rom.

Ikke en fasit, men en vei.

Ikke en solskinnshistorie, men en hånd å holde i, også når været skifter – og det gjør det jo, her i nord.

Det står i 1. Timoteus 4,12: La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i tale og ferd, i kjærlighet, i tro og i renhet.

Det verset kunne stått under profilbildet ditt.

For du er rolig, omsorgsfull og pliktoppfyllende, og du har den tørre humoren som dukker opp når vi minst venter det.

Du trenger ikke å lage lyd for å bli hørt.

Du lever det.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

Jeg har sett det på hytta, når noe må fikses og alle tenker "det ordner seg nok" - da er du allerede i gang.

Førstemann til å bære ved, rydde snø av trappa, finne den riktige skruen i en boks som ingen har system på.

Og når noe ikke passer, sier du bare tørt: "Det var jo nesten riktig."

Så prøver du en gang til - og treffer.

Det er karakter i praksis, i de små tingene.

Det er valg som setter seg i ryggraden.

Jeg har sett det på banen med Tromsdalen UIL, når du løper for laget og ikke for deg selv.

Du tar de nødvendige løpene, også når de ikke synes i kampstatistikken.

Du spiller andre gode.

Det er også karakter - å bygge noe større enn deg selv.

Og jeg har sett det foran skjermen, når kamerater trenger en som hører etter, eller en som roer praten i Discord når det koker.

Gaming er mer enn spill; det er vennskap, kommunikasjon, flokk.

Du er en trygg stemme der også.

I denne kirka vet mange hva fellesskapet betyr.

Da bestemoren din var syk, bar menigheten - og familien.

Det var bønner i benkene, middager på døra, meldinger som sa "vi er her".

Det gjorde oss alle litt modigere, litt mykere.

Troen bar ikke bare henne - troen bar oss.

Den erfaringen bærer du med deg i dag.

Du sier ja til en tro som ikke skremmer deg til å være noe annet, men som styrker deg til å være deg selv.

Mot til å være seg selv handler ikke om å rope høyest, men å stå støtt når det blåser.

Å la sannheten være sann, også når den er stille.

Å velge rett, også når det ikke klapper noen.

La ingen forakte deg fordi du er ung.

Ikke du heller.

Ikke undervurder hvor mye godt som kan skje gjennom en femtenåring som ber en enkel bønn, som strekker ut en hånd, som står ved et løfte.

Gud har en tendens til å starte stort i det som ser lite ut.

Et sennepsfrø.

En stille stemme.

Et ja i en domkirke en søndag i Tromsø.

Du har allerede kjent at bønn kan være mer enn ord.

Noen ganger er det som en ro som faller.

Andre ganger som en liten dytt: ring den kameraten, si unnskyld, si takk.

Bevare den roen, Sindre.

La bønn bli et pust du tar oftere enn du merker det.

En setning på vei til trening, et lite ord før kampen starter, en takk når dagen var vanskelig, men du kom deg gjennom.

Og fellesskapet – hold fast i det.

Fortsett å stikke innom ungdomskveldene når du kan.

Det er ikke hver kveld som er episk, men mange små kvelder bygger et stort liv.

Det er sånn troen ofte virker: i rytmen, i vanen, i trofastheten.

Som trening.

Du vet hvordan det er – ikke alle økter er minneverdige, men de bygger formen.

Karakter i hverdagsvalgene handler ikke om å være feilfri.

Det handler om å vende tilbake når du merker at du gikk deg vill.

Å si: " Dette vil jeg stå for."

Å eie ordene dine.

Å holde avtaler.

Å være raus med dem som ikke er like heldige.

Å gi æren videre når ting går bra, og ikke kaste skylda fra seg når noe går skeis.

I dag vil jeg gi deg tre små bønner du kan bære i lomma:

Herre, gi meg mot til å være den du har skapt meg til.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

Herre, gi meg klokskap i de små valgene.

Herre, gjør meg til en venn som løfter andre.

Og husk: Du går ikke alene.

Gud går med deg.

Familien din går med deg.

Menigheten din går med deg.

Og onkel og fadderen din går med deg – på ordentlig.

Når du trenger en prat, en tur, et råd, eller bare noen som sier: “Det var jo nesten riktig, vi prøver en gang til.”

Sindre, la ingen forakte deg fordi du er ung.

Vær et forbilde – i snakket ditt, i måten du lever på, i kjærligheten du viser, i troen du holder, i renheten i motivene dine.

Du har alt du trenger for å være nettopp deg.

Og du har en Gud som gleder seg over det.

Må Herren velsigne deg og bevare deg.

Må han fylle deg med en ro som smitter, et mot som ikke roper, men står, og en glede som finner veien – på banen, på hytta, foran skjermen og i kirkerommet.

Gratulerer med konfirmasjonsdagen, Sindre.

Vi er stolte av deg.

Og vi ber at dette ja-et får bære deg – langt, trygt og sant.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com